

Abstrakt (česky)

Předmětem této diplomové práce je repatriace Korejců z Japonska po konci druhé světové války. Tento proces byl v mnoha ohledech složitější, než by se mohlo na první pohled zdát. Překážkou pro repatriaci více než dvou miliónů Korejců, kteří zůstali po konci války v Japonsku, se stala nejednoznačná politika vrchního velitelství spojeneckých sil (SCAP), které při svém příchodu na Japonské ostrovy nemělo konkrétní plán, co se týče Korejců a dalších cizinců v Japonsku. Korejské repatriace se tak chopila japonská vláda, která z ostrovů začala vypravovat lodě naložené korejskými dělníky a vojáky, kteří byli živoucím důkazem jejich válečných zločinů a narušiteli veřejného pořádku v japonské společnosti. Japonská vláda však byla v přepravě limitovaná počtem lodí, které mohla na převoz Korejců vyhradit, a dostupných přístavů. Doba čekání na repatriční loď se tak pro většinu Korejců neustále protahovala, až nemohli čekat déle. Často se proto rozhodli pronajmout si po menších skupinkách malé plavidlo, které je na poloostrov převezlo. Tato plavidla však plula bez povolení a byla lehkým cílem pro piráty či tajfuny, které v září a říjnu roku 1945 byly obzvláště silné a časté. Mnoho Korejců tak přišlo na moři o život. Přesto se odhaduje, že se do poloviny října stačilo z Japonska vrátit na Korejský poloostrov okolo 800 000 Korejců.

V polovině října 1945 vydal SCAP nařízení japonské vládě, aby v japonských přístavech založila tzv. příjmová centra, která měla sloužit pro regulaci příchozích a odchozích repatriantů. Společně s tím nařídila přísná opatření pro převoz majetku a peněžní částky pro repatrianty, které donutily mnoho repatriantů váhat nad svým návratem. První nařízení, která se týkala repatriace Korejců v Japonsku, obsahovalo memorandum z 1. listopadu 1945. V něm vrchní velení stanovilo repatriční přístavy, počty příchozích a odchozích repatriantů, pořadí a přednost repatriovaných osob a japonských oblastí, ze kterých mají být Korejci odsunuti. Během listopadu a prosince 1945 vydalo vrchní velení další memoranda, která obsahovala nařízení ohledně repatriace Korejců z Japonska. Nebylo již pochyby o tom, že se vrchní velení rozhodlo pro odeslání Korejců z Japonska, kteří překáželi jeho hlavnímu cíli, demokratizaci Japonska. V roce 1946 postupně počet repatriantů upadal a repatriace musela být několikrát kvůli dění na Korejském poloostrově na kratší dobu přerušena. Korejská repatriace oficiálně skončila 31. prosince 1946, a to i přesto, že se vrchnímu velení nakonec nepodařilo přesunout všechny Korejce, kteří se v březnové registraci ohledně přání repatriace či nerepatriace vyjádřili pro odchod z Japonska zpět do vlasti.